

1827

На основу члана 6. ст. 1. и 2. и члана 56. став 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 42/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О УТВРЂИВАЊУ ОБАВЕЗНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ МЈЕРА И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ОВЛАШЋЕЊА ВЕТЕРИНАРСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ИХ СПРОВОДЕ У ПОГЛЕДУ ТЕРИТОРИЈАЛНЕ НАДЛЕЖНОСТИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 1.**

Овим правилником прописују се обавезне ветеринарске мјере, начин утврђивања овлашћења за територијалну надлежност ветеринарских организација у погледу спровођења обавезних ветеринарских мјера у Републици Српској, начин контролисања испуњености услова за обављање обавезних послова на једном эпизоотиолошком подручју, критеријуми за додјелу послова, обавезе ветеринарских организација, рокови и друге активности прописане овим правилником.

Члан 2.

(1) Под обавезним ветеринарским мјерама које спроводе ветеринарске организације подразумијевају се све ветеринарске мјере које су власник, односно држалац животиње и ветеринарска организација дужни спровести на животињама на основу Закона о ветеринарству у Републици Српској и подзаконских аката донијетих на основу њега (у даљем тексту: закон и подзаконски акти).

(2) Обавезне мјере чије спровођење у цијелости, или дјелимично, финансира буџет Републике Српске, односно послови које су ветеринарске организације дужне урадити како би се спровеле обавезне мјере за заштиту здравља животиња, радиће на једном эпизоотиолошком подручју искључиво ветеринарске организације овлашћене од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство), а то су:

а) послови узорковања материјала за лабораторијске претраге и дијагностичка испитивања ради утврђивања постојања заразних болести, или за рјешавање проблема који може нанјети значајне штете сточарству,

б) послови узорковања крви за серолошка испитивања и контролу имуности,

в) послови узорковања мозга и продужене мождине за претрагу на болест лудих крава (BSE) и бјеснило,

г) послови идентификације и контроле кретања животиња,

д) издавање увјерења о здравственом стању животиња,

ђ) дезинфекција, дезинсекција и дератизација када се спроводи по налогу надлежног органа и

е) други послови које рјешењем одреди Министарство.

(3) Вакцинацију и антипаразитски третмани против болести за које је то као обавезна мјера прописано законом и подзаконским актима, а које у овом члану нису наведене јер трошкове спровођења у цијелости сноси власник домаћих животиња, вршиће на једном эпизоотиолошком подручју само ветеринарска организација овлашћена за то подручје, изузев на животињама чији власници (регистровано предузеће) имају уговор о обављању ових послова са неком другом ветеринарском организацијом са територије исте општине.

(4) Под обавезним ветеринарским мјерама, у смислу овог правилника, не подразумијевају се послови из обла-

сти куративе, репродукције и основних дијагностичких претрага, које обављају регистроване ветеринарске организације по захтјеву и на трошак власника.

Члан 3.

(1) Обавезне ветеринарске мјере спроводи овлашћена ветеринарска организација на свим животињама на эпизоотиолошком подручју за које ветеринарска организација добије овлашћење од Министарства.

(2) Овлашћене ветеринарске организације дужне су:

а) свим власницима домаћих животиња на комплетном эпизоотиолошком простору пружити стручну услугу и послове наведене у члану 2. овог правилника обавити у року који је за поједине мјере предвиђен законом и подзаконским актима,

б) извјештавати Министарство о свим извршеним обавезним мјерама и разлозима за неизвршење истих и

в) водити евиденције о извршеним пословима у писаној и електронској форми по прописаним обрасцима.

II - НАДЛЕЖНОСТ ЗА ПОДЈЕЛУ ПОСЛОВА**Члан 4.**

(1) Под эпизоотиолошким подручјем, у смислу овог правилника, подразумијева се географска територија једног села, мјесне заједнице, општине и града, или подручје које обухвата више села, мјесних заједница или општина са јасним административним или географским границама, а која је увезана путним и другим комуникацијама и која се простире на територији Републике Српске.

(2) Једно эпизоотиолошко подручје може да садржи више села, мјесних заједница и дијелова општина и може се простирати на територији једне, двије и више општина.

(3) Захтјев за добијање овлашћења за обављање послова наведених у члану 2. овог правилника на неком эпизоотиолошком подручју може поднијети свака регистрована ветеринарска организација која поседује рјешење Министарства о испуњености услова за рад.

(4) Једна ветеринарска организација може да поднесе захтјев за једно или више эпизоотиолошких подручја, на којима има регистровану дјелатност.

Члан 5.

(1) Ако на эпизоотиолошком подручју неке општине не постоји регистрована ветеринарска организација, послови спровођења обавезних ветеринарских мјера додијелиће се заинтересованим ветеринарским организацијама из сусједне или друге општине, односно града, у складу са одредбама овог правилника.

(2) Уколико за неко эпизоотиолошко подручје не постоји заинтересована ветеринарска организација, овлашћену ветеринарску организацију одредиће Министарство.

Члан 6.

Ако на једном эпизоотиолошком подручју постоје регистроване двије или више ветеринарских организација, свака од њих има право учешћа у подјели послова, у складу са одредбама овог правилника.

Члан 7.

(1) За подјелу послова који се односе на спровођење обавезних мјера из члана 2. овог правилника задужује се Министарство.

(2) Рјешење о овлашћењу ветеринарске организације за надлежност за спровођење обавезних мјера на одређеном эпизоотиолошком подручју (у даљем тексту: рјешење) доноси министар на период од двије године.

(3) На рјешење из става 2. овог члана не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор, подношењем тужбе надлежном суду.

(4) Рјешење из става 2. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од двије године од дана доношења рјешења.

(5) Надзор над извршењем рјешења из става 2. овог члана спроводи надлежни ветеринарски инспектор.

Члан 8.

Рјешење из члана 7. овог правилника садржи:

- а) назив и адресу ветеринарске организације,
- б) опис послова и цијене ветеринарских услуга за мјере из члана 2. става 2. овог правилника усклађене са цијеновником ветеринарских услуга Ветеринарске коморе Републике Српске (у даљем тексту: Комора) и категоризацијом терена,
- в) набројана села, мјесне заједнице или општине епизоотиолошког подручја и
- г) карту епизоотиолошког подручја.

III - ПОСТУПАК ДОДЈЕЛЕ ОВЛАШЋЕЊА И УСЛОВИ КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПОДНОСИОЦИ ЗАХТЈЕВА

Члан 9.

За учешће у додјели овлашћења заинтересоване ветеринарске организације подносе Министарству писмени захтјев за добијање овлашћења за обављање обавезних мјера на одређеном епизоотиолошком подручју (у даљем тексту: захтјев).

Члан 10.

(1) Подносиоци захтјева дужни су доставити уз захтјев следеће:

- а) рјешење Министарства о испуњености услова за рад (неовјерена копија),
- б) потврду са списком запослених ветеринарских радника која је овјерена од ветеринарске организације, Фонда ПИО и Фонда здравства (потврда не старија од 10 дана од дана подношења захтјева) и мора да садржи и датум запослења у ветеринарској организацији за сваког радника,
- в) копије диплома и лиценци за докторе ветеринарске медицине (ДВМ) и свједочанстава за ветеринарске техничаре и болничаре,
- г) копије увјерења о положеном стручном испиту за ДВМ и ветеринарске техничаре,
- д) копије диплома и свједочанстава за неветеринарски кадар (овјерена копија),
- ђ) географску карту са граничном линијом општина или града и означеним епизоотиолошким подручјем,
- е) листу насељених мјеста (села и мјесних заједница) траженог подручја,
- ж) опис епизоотиолошке ситуације (појављивање и кретање заразних и других болести на траженом подручју и у окружењу, број домаћинстава, становника, сточног фонда и други битни подаци),

з) копије уговора са власницима животиња (ако су регистровани као предузеће) о ветеринарској заштити,

и) потврду Коморе да против запослених ветеринара или ветеринара који је једини запослен у тој ветеринарској организацији није у дисциплинском поступку пред Комором изречена мјера забране обављања дјелатности или новчана казна за тежу повреду правила професије и

ј) потврду од суда да ветеринарској организацији, запосленима или ветеринару који је једини у тој ветеринарској организацији није изречена мјера забране обављања ветеринарске дјелатности.

(2) Докази из става 1. т. з) и и) нису потребни, уколико Комора достави Министарству збирну потврду за све регистроване ветеринарске организације.

(3) Захтјеви ветеринарских организација које не испуњавају услове из овог члана биће одбачени без даљег разматрања.

Члан 11.

(1) Министарство ће размотрити могућност постизања договора између заинтересованих ветеринарских организација (подносилаца захтјева) које су поднијеле захтјев за исто епизоотиолошко подручје.

(2) Министарство може позвати заинтересоване ветеринарске организације на разговор и директни договор.

(3) Ако подносиоци захтјева не постигну договор о подјели послова, Министарство ће својим рјешењем, а на основу реалне и непристрасне оцјене достављених захтјева одредити која ће ветеринарска организација обављати предметне послове, у ком омјеру и на којем подручју.

Члан 12.

О раду на пословима из овог правилника и издатим рјешењима у Министарству ће се водити евиденција.

Члан 13.

(1) Подносиоци захтјева морају испуњавати следеће услове:

- а) регистрована ветеринарска дјелатност,
- б) кадровска оспособљеност,
- в) испуњеност обавеза према Министарству, Комори и буџету Републике Српске (обавезе по основу издавања увјерења о здравственом стању животиња),
- г) да није изречена мјера забране обављања дјелатности или мјера новчана казна за тежу повреду правила професије против ветеринара који је једини у тој ветеринарској организацији и
- д) да се не води дисциплински поступак и да није изречена дисциплинска мјера код органа Коморе против ветеринара који је једини у тој ветеринарској организацији.

(2) Услови из става 1. овог члана су елиминациони, односно захтјеви од стране ветеринарских организација које не испуњавају наведене услове биће одбачени без даљег разматрања.

Члан 14.

(1) Испуњеност услова из члана 13. овог правилника доказује се достављањем одговарајуће документације уз захтјев из члана 9. овог правилника.

IV - БОДОВАЊЕ ЗАХТЈЕВА

Члан 15.

Критеријуми за бодовање захтјева су:

- а) број и стручна спрема радника и
- б) облик организовања ветеринарске организације.

Члан 16.

(1) Бодовање запослених радника врши се на следећи начин:

- а) 140 бодова дипломирани ветеринар са положеним стручним испитом,
- б) 120 бодова дипломирани ветеринар без положеног стручног испита (приправник),
- в) 160 бодова дипломирани ветеринар са специјализацијом,
- г) 180 бодова дипломирани ветеринар са магистеријем,
- д) 200 бодова дипломирани ветеринар са докторатом наука,
- ђ) 70 бодова остали неветеринарски кадар са ВСС,
- е) 50 бодова остали неветеринарски кадар са ВШС,
- ж) 50 бодова ветеринарски техничар са положеним стручним испитом,
- з) 30 бодова ветеринарски техничар без положеног стручног испита (приправник) и ветеринарски болничари,
- и) 20 бодова остали неветеринарски кадар са ССС и
- ј) 10 бодова остали неветеринарски кадар.

(2) Бодовање по основу облика организовања ветеринарске организације врши се на следећи начин:

- а) 200 бодова ветеринарска амбуланта,
- б) 600 бодова ветеринарска станица,
- в) 1000 бодова ветеринарска болница и
- г) 1400 бодова ветеринарска клиника.

Члан 17.

Негативно бодовање врши се на следећи начин:

- а) 70 бодова неефикасност у извршавању послова,
- б) 20 бодова неправилност у вођењу евиденције и
- в) 10 бодова кашњење у извјештавању за сваки закашњели извјештај.

Члан 18.

Бодовање се неће вршити код:

- а) ветеринара и ветеринарских техничара који немају статус приправника, а нису положили стручни испит,
- б) ветеринара који немају лиценцу издату од надлежног органа Коморе,
- в) ветеринара којима је у дисциплинском поступку пред Комором изречена мјера забране обављања дјелатности или новчана казна за тежу повреду правила професије,
- г) радника из т. а), б) и в) овог члана који нису најмање три мјесеца у радном односу код подносиоца захтјева, рачунајући од дана упућивања захтјева, осим за подносиоце захтјева који су тек отпочели са радом, те из објективних разлога не могу испуњавати овај критеријум и

- д) лица која нису у радноправном односу (лица ангажована по основу уговора о обављању повремених и привремених послова, уговора о дјелу и слично).

V - ОСТАЛИ КРИТЕРИЈУМИ КОЈИ ЋЕ СЕ ЦИЈЕНИТИ У ПОСТУПКУ ДОДЈЕЛЕ ПОСЛОВА

Члан 19.

Након бодовања захтјева, а прије доношења рјешења о додјели послова, Министарство ће посебно цијенити квалитет терена на коме се послови додјељују, као битан параметар у правичној подјели посла.

Члан 20.

(1) Квалитет терена се оцјењује према сточном фонду, економској моћи становништва, близини и квалитету комуникација и слично.

(2) Министарство ће сва насељена мјеста, на основу расположиве документације која указује на параметре из става 1. овог члана, подијелити у три категорије:

- а) 1. категорија (пожељно) подручје са развијеним сточарством и развијеним комуникацијама,
- б) 2. категорија (прихватљиво) подручје са развијеним сточарством и лошим комуникацијама и
- в) 3. категорија (нужно прихватљиво) подручје са слабо развијеним сточарством и лошим комуникацијама.

(3) Министарство ће сваком подносиоцу захтјева додијелити послове на адекватном дијелу терена, водећи рачуна о равномјерној подјели свих именованих категорија терена.

(4) Приликом доношења рјешења Министарство ће цијенити и повезаност терена са сједиштем ветеринарске организације, али не као приоритет.

VI - ОБАВЕЗЕ ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 21.

(1) Све овлашћене ветеринарске организације дужне су да обавезне ветеринарске мјере спроведу на цијелом подручју које им је додијељено у року предвиђеном у закону и подзаконским актима.

(2) У случају одбијања власника или држаоца животиња да животиње подвргне наложеним мјерама, ветеринарска организација дужна је ту околност писмено пријавити надлежном ветеринарском инспектору, који ће предузети законом предвиђене мјере.

Члан 22.

(1) Све овлашћене ветеринарске организације дужне су да сваку кадровску промјену у року од 15 дана писменим путем пријаве Министарству.

(2) У случају смањења стручног кадра, Министарство процјењује могућност задржавања, односно промјене територијалне надлежности.

Члан 23.

Дужност ветеринарских организација је да се придржавају утврђених цијена услуга од стране Коморе и Министарства.

Члан 24.

(1) Свака ветеринарска организација дужна је достављати извјештаје о извршеном послу једном мјесечно на начин описан Наредбом о спровођењу мјера заштите животиња од заразних и паразитских болести за текућу годину, а на крају године збирни извјештај о извршеном послу.

(2) Збирни извјештај доставља се најкасније до 15. јануара за претходну годину.

Члан 25.

(1) Право и обавеза ветеринарске организације су да издају увјерења о здравственом стању животиња на подручју које јој је додијељено (искључиво на том подручју).

(2) Обрасце увјерења о здравственом стању животиња издаје, дистрибуира и овјерава Министарство у складу са прописом који регулише ту област.

VII - ПРЕСТАНАК ОБАВЉАЊА ПОСЛОВА

Члан 26.

Ветеринарска организација ће престати са обављањем послова који се односе на спровођење обавезних ветеринарских мјера ако:

- а) престане постојање ветеринарске организације усљед ликвидације, стечаја, изрицања мјере забране рада од стране надлежног органа и затварањем ветеринарске организације,
- б) одустане од даљег извршења посла,
- в) не пријави кадровску промјену у складу са чланом 22. став 1. овог правилника и
- г) одузимањем овлашћења од стране Министарства.

Члан 27.

(1) Ветеринарска организација је дужна да чињеницу отварања ликвидационог или стечајног поступка, изрицање забране рада од стране надлежног органа или доношења одлуке о затварању ветеринарске организације писмено пријави Министарству у року од три дана од дана настанка тих околности.

(2) У случају из става 1. овог члана, министар ће донијети ново рјешење којим ће се обављање послова повјерити другој ветеринарској организацији за коју сматра да има најповољније услове за квалитетно обављање посла.

Члан 28.

(1) Ветеринарска организација може одустати од извршења послова који су јој рјешењем повјерени.

(2) Одустанак од извршења посла доставља се Министарству у писменој форми.

Члан 29.

(1) Ветеринарска организација која је одустала од извршења посла или је принудно прекинута у обављању послова дужна је сносити евентуалну штету насталу усљед њеног одустајања или прекида рада.

(2) Ветеринарска организација која је одустала од извршења посла, а није измирила евентуалне обавезе из става 1. овог члана, губи право подношења захтјева за обављање обавезних мјера на том подручју у првој наредној додјели овлашћења.

Члан 30.

Ветеринарска организација која је одустала од извршења послова дужна је Министарству предати сву документацију која се односи на до тада предузете радње у поступку спровођења обавезних ветеринарских мјера.

Члан 31.

У случају одустанка ветеринарске организације од извршења посла, Министарство ће поступити на начин из члана 29. став 2. и члана 30. овог правилника.

Члан 32.

Министар ће рјешењем одузети право обављања послова ветеринарској организацији и прије истека рока у рјешењу о обављању обавезних послова ако утврди:

- а) да ветеринарска организација не обавља послове у складу са правилима струке,
- б) ако се не придржава одредаба рјешења о овлашћењу,
- в) ако се не придржава јединствене цијене услуга утврђене рјешењем за подручје,
- г) ако не доставља надлежном инспектору податке о власницима и држаоцима животиња који онемогућавају или одбијају спровођење мјера,
- д) ако надлежном инспектору не пријави нелегално обављање дјелатности,
- ђ) ако ветеринарска организација обавља послове на терену који јој није рјешењем додијељен,
- е) ако престане да испуњава услове за обављање посла који су били утврђени у поступку додјеле послова (недовољна кадровска оспособљеност и слично) и
- ж) ако на други начин поступа супротно одредбама закона и подзаконских аката којима се регулише спровођење обавезних ветеринарских мјера и супротно одредбама овог правилника.

Члан 33.

Поступак одузимања послова пред Министарством може покренути надлежни ветеринарски инспектор, корисник услуга и свако друго правно и физичко лице које писменим актом укаже на неправилности из члана 32. овог правилника.

Члан 34.

(1) Прије доношења рјешења о одузимању послова, Министарство ће позвати на изјашњење ветеринарску организацију, односно њеног законског заступника.

(2) Рјешење о одузимању послова Министарство ће донијети кад несумњиво утврди постојање неправилности из члана 32. овог правилника, услед којих би даље обављање посла од стране те ветеринарске организације било немогуће или са штетним посљедицама за јавни интерес.

(3) На рјешење из става 2. овог члана не постоји могућност жалбе, али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(4) Ветеринарској организацији којој је донијето рјешење о одузимању послова губи право подношења захтјева за обављање обавезних мјера на том подручју у првој наредној додјели овлашћења.

Члан 35.

(1) Новоосноване и друге регистроване ветеринарске организације могу учествовати у подјели послова у свакој наредној подјели.

(2) Подјела послова по одредбама овог правилника вршиће се на временски период од двије године.

Члан 36.

Ветеринарске организације које имају уговор о пословној сарадњи са пољопривредним организацијама (искључиво правна лица) дужне су предочити документацију Министарству у поступку подјеле послова.

Члан 37.

Одредбе овог правилника примјењиваће се до доношења и ступања на снагу подзаконских аката којима ће се подјела ових послова регулисати путем додјељивања концесија.

Члан 38.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о начину утврђивања овлашћења за ветеринарске организације у погледу територијалне надлежности за спровођење обавезних ветеринарских мјера у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/04, 6/06 и 12/06).

Члан 39.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-16128/09
23. октобра 2009. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

1828

На основу члана 61. Закона о спорту ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/02, 66/03, 73/08 и 102/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар породице, омладине и спорта доноси

ПРАВИЛНИК

О УПИСУ У РЕГИСТАР СПОРТСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И ДРУГИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА

Члан 1.

Овим правилником прописују се облик и садржај Регистра спортских организација и других организација у области спорта (спортска удружења, спортска друштва, предузећа, установе, спортски савези, стручна удружења, међународне спортске организације које имају сједиште на територији Републике Српске), пријаве оснивања и дјеловања спортских организација и других организација у области спорта, начин попуњавања образаца, начин подношења захтјева за упис у регистар и вођење регистра, збирка исправа и попис основних облика спортских организација, начин пререгистрације, промјене и друго.

Члан 2.

(1) Спортска организација и друге организације у области спорта (у даљем тексту: спортска организација) стичу својство правног лица уписом у регистар који води основни суд у сједишту окружног суда на чијем подручју спортска организација има сједиште (у даљем тексту: судски регистар).

(2) Право обављања спортских активности и дјелатности спортска организација стиче након уписа у регистар који води Министарство породице, омладине и спорта (у даљем тексту: спортски регистар).

(3) У једној јединици локалне самоуправе и под истим именом не могу се регистровати у једној спортској грани двије спортске организације, изузев ако се не ради о женској и мушкој категорији чланства.

Члан 3.

(1) Спортски регистар је јаван.

(2) Свако лице има право увида у податке уписане у спортски регистар и збирку исправа прописану овим правилником, осим увида у личне податке оснивача и лица овлашћених за заступање спортске организације.